

SUORAA PUHETTA RUUMIILLISESTA KURITUKSESTA

Jordan Riak (1992)

Suomentanut Esa Palosaari (2005)

Väkivaltaa kasvatuksessa vastustavien vanhempien ja opettajien järjestö (Parents and Teachers Against Violence in Education, PTAVE) tarjoaa tämän julkaisun kaikkien lasten hyödyksi. Tässä esitetyt ajatukset eivät ole uusia tai vallankumouksellisia. Jokaisessa sivistyneessä kulttuurissa on aina ollut viisaita ja havaintokykyisiä ihmisiä, jotka ovat kannattaneet väkivallattomia keinoja lasten kasvattamiseksi yhteiskunnan jäseniksi. Mutta heidän hyvät neuvonsa on suurimmalta osalta jätetty huomiotta tai torjuttu, ja seuraukset ihmiskunnalle ovat olleet mittamattomat. Olemme koettaneet tiivistää näille muutamalle sivulle heidän sanomansa ja tarjota sen uudelleen.

“Niin kauan kuin lapsia ei kasvateta rakkaudella vaan pelolla, niin kauan ihmiskunta ei elä oikeuden vaan pakon kautta. Niin kauan kuin lapsia hallitaan kasvattajan uhkauksilla ja isän piiskalla, niin kauan myös ihmiskuntaa hallitaan poliisin pampulla, vankilan pelolla sekä armeijoiden ja laivastojen hyökkäysten synnyttämällä paniikilla.”

Boris Sidis, 1919

Tieteellisestä kirjallisuudesta ei nykyään löydy tukea selkäsaunoille. Mielenterveyden ja lapsen kehityksen asiantuntijat sekä muut näiden alojen ammattilaiset ovat yhtä mieltä tästä näkemyksestä, joka on kehittynyt vuosikymmenten aikana ja jonka juuret juontuvat vuosisatojen taakse.

Tämä ei kuitenkaan tarkoita, ettei olisi olemassa lasten ruumiillisen rankaisemisen kannattajia, kuten olisi myös väärin väittää, että ei ole olemassa vaimojen ruumiillisen rankaisemisen kannattajia. Molemmat käytännöt ovat laajalle levinneitä ja toisia ihmisiä lyövät ihmiset uskovat yleensä, että heillä on päteviä perusteita teoilleen.

Pitkäkestoiset vaikutukset lapsiin

Joidenkin tutkijoiden mukaan jokainen aikuisen lapsen kohdistama väkivaltainen teko, miten lyhyt tai lievä tahansa, jättää jälkeensä emotionaalisen haavan, joka kestää eliniän. Voimme jossain määrin osoittaa tämän henkilökohtaisen kokemuksen avulla. Useimpien meistä on myönnettävä, että voimakkaimmat ja epämiellyttävimmät lapsuudenmuistomme ovat niitä, joissa vanhempamme satuttavat meitä. Joillekin ihmisille muistot näistä tapahtumista ovat niin epämiellyttäviä, että he teeskentelevät niiden olleen merkityksettömiä tai jopa hauskoja. Heidän voi nähdä hymyilevän, kun he kuvailevat, mitä heille tehtiin. Hymyilemään heidät saa häpeä, ei mielihyvä. He peittävät menneisyydessä kokemiensa tunteiden muiston suojatakseen itseään tämänhetkisesti tuskalta.

Yrittäessään kieltää tai vähätellä ruumiillisen kurittamisen vaaroja useiden ihmisten on kuultu sanovan: “Ruumiillinen kuritus on hyvin toisenlaista kuin lasten pahoinpitely” tai: “Pieni läimäytys takapuolelle ei ole koskaan tehnyt kellekään pahaa.” He ovat kuitenkin väärässä.

Hyvä vertailukohde selkäsaunoille on altistuminen lyijyä sisältäville kemiallisille yhdisteille. Aiemmin useimmat ihmiset elivät taloissa, jotka oli maalattu lyijypohjaisella maalilla, ja useimmat selvisivät ilman silminnähtäviä haitallisia seurauksia. Olivatko he fiksuja, tai vain

onnekkaita? Nykyään ei enää tehdä niin, vaan osataan toimia viisaammin. Vastaavasti asioista perillä olevat vanhemmat ymmärtävät, että selkäsaunojen antaminen lapsille on kuin heidän altistamista vaaralliselle myrkyllä. Siitä ei seuraa mitään hyvää, ja riski on merkittävä.

Mutta jotkut vanhemmat varmaankin kysyvät: “Kuinka voi väittää olevansa vastuullinen vanhempi, jos ei ota kiinni liikenteen sekaan juoksevaa lasta ja anna kunnon korvapuustia niin, että hän muistaa varoitukset katujen vaarallisuudesta?”

Itse asiassa ruumiillinen kuritus saa lapset voimakkaan emotionaalisen hämmennyksen valtaan, minkä takia heidän on vaikea oppia läksyjä, joita aikuiset kertovat yrittävänsä opettaa. Niin sanotun korvapuustin antaminen ei vähennä aikuisen vihaa eikä se paranna lapsen käyttäytymistä. Selkäsaunaa antavilla aikuisilla on taipumusta tulla vihaisemmiksi; selkäsaunan saaneilla lapsilla on taipumusta käyttäytyä huonommin. Ja ruumiillisen kurituksen kielteiset vaikutukset lapseen voivat olla pitkäkestoisia tai pysyviä. Se ei opeta lapselle, että autot ja rekat ovat vaarallisia. Se opettaa heille, että aikuiset, joista he ovat riippuvaisia, ovat vaarallisia.

Menetetty luottamus

Ruumiillisen kurituksen kokeneella lapsella on vähemmän kykyä pitää vanhempaa rakkauden, turvan ja lohdun lähteenä, mikä olisi elintärkeää jokaisen lapsen terveille kehitykselle. Lapsen silmissä vanhempi näyttää nyt olevan vaaran ja tuskan lähde.

Pelko, kauna ja epäluottamus, jotka ovat tuloksena ruumiillisesta kurituksesta, heikentävät lapsen kiintymyksen tunteita elämänsä tärkeimpiä aikuisia kohtaan. Näin petetty lapsi, samoin kuin lapsi, jolle ei anneta riittävästi ruokaa, lämpöä tai lepoa, kärsii eikä kypsy parhaalla mahdollisella tavalla.

Uhkailut

Jotkut vanhemmat kurittavat ruumiillisesti harvoin tai eivät ollenkaan, mutta ovat aina uhkailemassa tekevänsä kauheita asioita. “Jos et ole hiljaa silloin kun olen puhelimesta, ompelen suusi kiinni isolla neulalla,” tai: “Parempi varoa tai joku vielä hakkaa sormesi pois. Niin tehdään tuhmillle lapsille, jotka ovat aina koskettelemassa asioita, joita heidän ei pitäisi.” He huomaavat, että lapsia on helppo hoitaa tällä keinolla — ainakin hetkellisesti.

Aluksi, kun lapset uskovat aikuisten uhkauksia, he tottelevat pelosta. Mutta pian he oppivat piiloittelemaan ja kertomaan valheita välttääkseen kauheita rangaistuksia, joiden he uskovat odottavan heitä. Myöhemmin, saadessaan selville uhkauksien olevan perättömiä, he päättävät (oikein) etteivät aikuiset, joihin he joskus luottivat, ole itse asiassa luotettavia.

Kun luottamus lasten ja heidän läheisimpien hoitajiensa välillä on vahingoittunut tällä tavalla, lasten kyky luoda luottamuksellisia ihmissuhteita toisiin on myös vahingoittunut. Tämä voi tehdä heidät kyvyttömiksi vastavuoroisuuteen tai läheisyyteen kenenkään kanssa. Tällä tavalla vahingoitetut ihmiset ovat taipuvaisia näkemään kaikki ihmissuhteet neuvotteluina, sopimuksina, jotka voi voittaa tai hävitä. He näkevät viattomuuden, rehellisyyden ja luottavaisuuden toisissa heikkouksina, joita voi käyttää hyväksi, aivan kuten heillekin kerran tehtiin.

Vahvemman oikeus

Selkäsauna opettaa lapsille, että ihmisten välinen vuorovaikutus perustuu voimankäytölle, että oikeus on vahvemmalla. Mitä enemmän lasta kuritetaan ruumiillisesti, sitä suurempi on todennäköisyys, että lapsesta tulee aikuinen, joka hoitaa suhteitaan muihin voiman ja pakon eikä järjen ja hyvän esimerkin avulla. Millaista henkilöä kuvailemme? Koulukiusaaja on sellainen henkilö. Raiskaaja on sellainen henkilö. Vaimonhakkaaja on sellainen henkilö. Puoskari, huijari,

konna — jokainen näistä on sellainen henkilö. Ja niin ovat myös pelkurit ja siipeilijät, jotka saavat valtansa epäsuorasti roikkumalla sellaisissa henkilöissä kuin mitä juuri luetteloiitiin.

Puolisoiden hakkaaminen ja ruumiillinen kuristus

Selvässä enemmistössä tapauksista miehet ja vaimot, joiden suhteeseen kuuluu väkivaltaa, ovat myös väkivaltaisia lapsiaan kohtaan. Sellaiset vanhemmat mitä todennäköisimmin itse kokivat ruumiillista kuristusta ollessaan pieniä ja näkivät kuinka muut saivat selkäsaunoja.

Hakkaavat ja hakatut puolisot, jotka kurittavat lapsiaan ruumiillisesti, kasvattavat heistä samanlaisia hakkaajia ja uhreja kuin mitä he itsekin ovat. Lapset oppivat vanhempiansa esimerkiksi, että keino käsitellä turhautumisia, ilmaista paheksuntaa ja vahvistaa auktoriteettia on itseään pienemmän ja heikomman lyöminen. He näkevät tämän periaatteen toiminnassa joka kerta kun he todistavat vanhempiansa tappelua, samoin kuin joka kerta kun he ovat väkivaltaisten rangaistusten vastaanottavana osapuolena.

He oppivat, että sitten kun he ovat tarpeeksi isoja ja tarpeeksi vahvoja, he voivat kontrolloida muita uhkailemalla tai satuttamalla heitä. He oppivat, että on hyväksyttävää, että puolisot lyövät toisiaan, ja että aikuiset lyövät lapsia.

Kun lapset, joiden persoonallisuudet ovat muotoutuneet väkivaltaisissa kodeissa, kasvavat aikuisiksi ja tekevät omia lapsiaan, heidän on hyvin hankala vapautua näkemistään ja kokemistaan käyttäytymismalleista. Perhe-elämään soveltamansa taidot ovat niitä samoja heikkoja taitoja, jotka he oppivat omilta vanhemmiltaan, ja he todennäköisesti jatkavat väkivallan kierrettä omien viattomien lastensa välityksellä.

Kun ruumiilliset kuritukset katoavat perhe-elämästä, myös muut perheväkivallan muodot katoavat. Eivät aiemmin.

Kärjistyminen

Huoltajien lapsille aiheuttamat ruumiilliset vammat ja kuolemat ovat usein seurauksia ruumiillisesta kurituksesta vietyinä äärimmäisyyksiin. Kaikkein kauheimpiinkin tekoihin syyllistyneet selittävät usein, että lapsen huonon käyttäytyminen vaati rankaisua, ja että lopputulos oli tahaton vahinko.

Useita vauvoista, jotka kuolevat joka vuosi "pudoten sängystä," "pudoten rappusista" tai koska he "vain lopettivat hengittämästä ilman mitään syytä," ei lisittäisi tilastoissa tapaturmaisten kuolemien kategoriaan, jos totuus tiedettäisiin. Joskus uhria syytetään omasta onnettomuudestaan, esimerkiksi lapsi "saa helposti mustelmia," "joutuu helposti onnettomuuksiin" tai "kieltäytyi olemasta paikoillaan rangaistaessa, minkä vuoksi vyönsolki osui hänen huuleensa."

Kurittajien kuullaan usein toistavan tyynnyttävää iskusanaa, että he eivät kurita koskaan vihastuneena. Tämä valheellinen väite viittaa siihen, mikä tavallisesti motivoi lapsia lyöviä ihmisiä: viha. Usealle kurittajalle teosta on tullut tapa, koska se tarjoaa välittömän purkautumisväylän turhautumisen ja vihan tunteille — ei siksi, että he olisivat huomanneet sen olevan tehokas keino parantaa lapsen käyttäytymistä. Koska vihalla on luonteensa takia taipumusta pahentua sen jälkeen, kun sille on antautunut, ei ole olemassa turvallista tapaa lyödä lasta.

Seksuaalinen pahoinpitely ja ruumiillinen kuritus

Ruumiillista kuritusta kokeneet lapset eivät pidä kehoaan henkilökohtaisena omaisuutenaan. Ruumiillinen kuritus kouluttaa heitä hyväksymään ajatuksen, että aikuisilla on täysi valta heidän kehoihinsa, mukaanlukien oikeus tuottaa kipua. Ja takapuoleen lyöminen opettaa

heille, että jopa heidän seksuaaliset alueensa ovat alistettuja aikuisten tahdolle. Lapsi, joka joutuu alistumaan selkäsaunalle maanantaina, ei todennäköisesti sano "ei" seksuaaliselle pahoinpitelylle tiistaina. Lapsia seksuaalisesti hyväksikäyttävät ihmiset tietävät tämän. He etsivät mahdollisia uhreja sellaisten lasten joukosta, joille on opetettu "tottelemaan tai muuten," koska sellaiset lapset ovat helpoimpia kohteita.

Takapuolelle lyöminen ja seksuaalinen kehitys

Takapuolelle lyöminen voi herättää epäkypsiä seksuaalisia tunteita joissain lapsissa. He eivät hallitse niitä tunteita eivätkä ymmärrä, mitä heille tapahtuu. Traaginen seuraamus joillekin näistä lapsista on, että he muodostavat yhteyden kivun, nöyryytyksen ja seksuaalisen kiihottumisen välillä, joka säilyy koko heidän elämänsä ajan. Vaikka he voivat mennä naimisiin, kasvattaa perheen, olla vastuullisissa asemissa yhteisössään ja olla näyttämättä mitään merkkejä tunne-elämän häiriöistä, he voivat olla salaa ja hävettävästi sellaisen tarpeen piinaamia, joka joissain tapauksissa pakottaa heidät hankkimaan prostituoituja, joita he lyövät tai jotka lyövät heitä. Seksiteollisuus tekee tuottoisaa bisnestä tyydyttämällä näiden epäonnisten yksilöiden tarpeita.

Lääketiede on kauan tunnistanut ja dokumentoinut yksityiskohtaisesti yhteyden lapsuudessa tapahtuneen takapuolelle lyömisestä ja myöhempien luonnottomien seksuaalisten halujen ja käyttäytymisen kehittymisen välillä. Tämän pitäisi jo olla riittävä syy olla koskaan kurittamatta lasta ruumiillisesti.

Takapuolelle lyömisestä fyysiset vaarat

Syvällä pakaroihissa on lonkkahermo, joka on kehon suurin hermo. Kova isku pakaroihille, erityisesti sellaisella välineellä kuin puunkappaleella, voi aiheuttaa verenvuotoa hermoa ympäröivissä lihaksissa mahdollisesti vahingoittaen sitä ja kyseistä jalkaa.

Äärimmäisen herkkä selkärangan päässä oleva häntäluu on myös altis vahingoittumiselle, kun lasta lyödään sinne. Ja kun lapsia vaaditaan kumartumaan lyömistä varten, heidän sukuelimensä saattavat vahingoittua lyömisestä. Sairaalat raportoivat usein väkivaltaisten rangaistusten aiheuttamista sijoiltaan menneistä häntäluista ja sukuelinten vahingoittumisista.

Yrittäessään oikeuttaa lasten takapuolelle lyömistä jotkut väittävät Jumalan tai luonnon tarkoittaneen sen anatomian osan kurittamista varten. Väite on hölynpölyä. Ei ole mitään ihmiskehon osaa, joka olisi sitä varten, että sille tehtäisiin väkivaltaa.

Käsille lyömisestä fyysiset vaarat

Lapsen käsi on erityisen haavoittuva, koska sen nivelsiteet, hermot, jänteet ja verisuonet ovat lähellä ihoa, jolla ei ole alla olevaa suojaavaa kudosta. Nuorten lasten käsien lyöminen on erityisen vaarallista, koska kasvulevyjen vahingoittuminen voi aiheuttaa epämuodostumia tai vajavaista toimintaa. Lapsen käsille lyöminen voi myös aiheuttaa luunmurtumia, sijoiltaanmenemisiä ja johtaa ennen aikaiseen nivelrikkoon.

Ravistelu

Ravistelusta voi olla lapselle seurauksena sokeutta, niskavaurioita, aivovaurio ja jopa kuolema.

Ruumiillinen kuritus kotona ja koulumenestys

Useimmat opettajat voivat kertoa, että lapset, joilla on kaikkein vaikeimmat käyttäytymisongelmat koulussa, ovat niitä, joita on kohdeltu kotona kaikkein huonoimmin.

Ruumiillisesti kotona kuritetut lapset on ehdollistettu odottamaan samanlaista kohtelua kodin ulkopuolisilta auktoriteeteilta. Monille näistä lapsista perhe-elämän taistelualue ulottuu kouluelämään. Tämä valmistaa heitä opinnolliseen epäonnistumiseen, koulun keskenjättämiseen sekä konflikteihin nuorisouuktoriteettien ja lopulta mahdollisesti rikosoikeudellisen järjestelmän kanssa.

Pyrkiessään rakentamaan suojaa kokemaansa lohdutonta ja vihamielistä maailmaa vastaan nämä lapset etsiytyvät luonnostaan sellaisten lasten seuraan, joilla on samankaltaisia ongelmia. "Vanhempani ja opettajani eivät ymmärrä minua — ystäväni ymmärtävät," he sanovat. Ja heillä on hyvä syy ajatella niin. Tämä on yksi syy katujengien kehittymiselle, ja sille miksi ne ovat erityisen houkuttelevia lapsille, joiden itsetunto on vahingoitettu läpsäyttämällä, piiskaamalla, kepeillä ja vitsoilla hakkaamalla, nöyryyttämällä, loukkaamalla, uhkaamalla, hetyttämällä arvostelulla, kohtuuttomilla rajoituksilla sekä fyysisellä ja emotionaalisella laiminlyönnillä.

Meidän ei pitäisi olla yllättyneitä, että monet nuoret torjuvat aikuisten maailman siinä määrin missä he uskovat sen hylänneen heidät. Eikä meidän pitäisi olla yllättyneitä, että nuoret, jotka ovat olleet lapsuutensa väkivallan kohteita, käyttävät hyväkseen väkivaltaa niin pian kuin kykenevät. Monen nuoren ihmisen aggressiivisuus, jonka he uskovat olevan elintärkeää selviytymiselleen, vie heitä kohti epäonnistumista tai katastrofia. Vankilamme ovat todisteina tästä.

Jotkut opettajat työskentelevät uupumatta ohjatakseen rakentavampaan suuntaan sitä aggressiivisuutta, mitä väkivaltaisilla lapsilla on liikaa, ja saadakseen aikaan luottamusta, jota väkivaltaisilla lapsilla on liian vähän. Mutta se on valtaisa tehtävä, joka vaatii erikoistaitoja ja sellaista omistautumista, jota ei kaikilla opettajilla ole tai jota he eivät pysty pitämään yllä pitkiä aikoja. Se vaatii hyvin paljon voimavaroja, joita koulujärjestelmällä ei ole riittävästi.

Koulukeskeyttämiset ja nuorisorikollisuus lakkaisivat olemasta merkittäviä yhteiskuntamme ongelmia, jos vain olisi mahdollista suostutella vanhemmat ja muut lapsia hoitavat ihmiset lopettamaan lasten kasvattamisen yhteiskunnan jäseniksi tavoilla, jotka ovat omiaan tekemään heistä antisosiaalisia ja/tai itsetuhoisia. Toisin sanoen, saada lopettamaan ruumiillinen kuritus ja aloittaa hoivaamaan.

Ruumiillinen kuritus, tupakointi, juopottelu ja huumeet

Ruumiillinen kuritus on alentava, nöyryyttävä kokemus. Kuritettu lapsi ei ota vastaan vain iskuja vaan myös niiden välittämän viestin: "Olet arvoton. Torjun sinut!" Tämä viesti vaikuttaa voimakkaasti lapsen kehittyvään persoonallisuuteen. Se iskostaa itsevihaa.

Ennemmin tai myöhemmin jokainen lapsi altistuu aineille, jotka lupaavat välitöntä helpotusta arvottomuuden ja torjutuksi tulemisen tunteilta. Joka puolella voi nähdä ihmisiä panemassa kehoonsa aineita, joista tulee hyvä olo. On vaikea vakuuttaa kärsivää lasta siitä, että sellainen helpotus on vain lumetta, että haavoitettua itsetuntoa ei voi rakentaa uudelleen jonkin niellyn, hengitetyn tai pistetyn avulla, vaan sen voi haudata helposti syvemmälle niiden tuomien uusien ongelmien painon alle.

Ruumiillinen kuritus ja rikollisuus

Kaikki tuntevat luettelon yhteiskunnallisista ongelmista, joiden uskotaan olevan syynä rikollisuuteen: köyhyys, syrjintä, perheiden hajoaminen, huumeet, jengit ja tappavien aseiden helpohko saatavuus. Ja on selvää, että jokainen näistä myötävaikuttaa väkivaltaan ja rikollisuuteen. Mutta yksi olennainen tekijä huomioidaan harvoin — ruumiillinen kuritus.

Vuonna 1940 tutkijat Sheldon ja Eleanor Glueck aloittivat kuuluisan tutkimuksensa rikollisista ja ei-rikollisista pojista. He saivat selville, kuinka tietyt varhaislapsuuden tekijät saavat

lapsissa aikaan antisosiaalista ja väkivaltaista käyttäytymistä. He osoittivat, että ensimmäiset rikollisuuden merkit näkyvät niinkin varhain kuin kolmen vuoden iässä — kauan ennen kuin lapset ovat olleet alttiita kodin ulkopuolisille vaikutuksille. Glueckit näyttivät, että vanhemmilla, jotka eivät onnistu hoitamaan lapsiaan rauhallisesti, hellästi ja kärsivällisesti, vaan turvautuvat ruumiilliseen kuritukseen, on taipumusta tuottaa aggressiivisia ja hyökkäviä lapsia. Mitä vakavampi ja varhaisempi kaltoinkohtelu, sitä huonompi lopputulos.

Glueckit saivat myös selville, että alhaisin antisosiaalisen käyttäytymisen esiintyvyys oli aina yhteydessä lapsiin, jotka oli kasvatettu imeväisiestä asti huomioivissa, tukea antavissa, väkivallattomissa ja ruumiillista kuritusta käyttämättömissä perheissä.

Viesti kaikille vanhemmille, jotka haluavat olla näkemättä lastaan koskaan putkassa tai vankilassa, on tässä yksinkertainen: ohjaa hellävaroen ja kärsivällisesti — äläkä ikinä lyö.

Ruumiillinen kuritus, rasismi ja kollektiiviset vihamielisyydet

Ruumiillinen kuritus täyttää lapsen vihalla ja halulla kostaa. Mutta tämän halun pohjalta ei juuri koskaan toimita suoraan. Jopa kaikkein ankarimmin kuritetut lapset jättävät säännönmukaisesti lyömättä takaisin niitä, jotka ovat heitä satuttaneet. Sen sijaan he todennäköisimmin etsivät helpotusta kuvitelmista, joissa he voivat turvallisesti purkaa vihaansa kuviteltuihin vastustajiin. Joskus nuoremmat veljet tai siskot tai perheen lemmikit sopivat tähän tarkoitukseen. Populaarikulttuurin tarjoama viihde tyydyttää myös tätä tarvetta.

Lasten kasvaessa ja tullessa yhteisöjensä ennakkoluulojen vaikutuksille alttiiksi heidän vihansa voidaan helposti kanavoida hyväksytyihin syntipukkeihin. Vihakultit ja poliittiset ääriilikkeet viittovat heille avoimin sylin tarjoten mahdollisuutta tehdä kuvitelmista todellisuutta. Jokaisen sukupolven monet jäsenet tarttuvat tuohon mahdollisuuteen. Heidän käyttäytymisensä muodostaa pahimman ruumiillisen kurittamisen perinteen tuottaman hedelmän.

Ruumiillinen kuritus kouluissa

Opettajien harjoittama ruumiillinen kuritus on melkein kadonnut kehittyneessä maailmassa. Se on laitonta jokaisessa eurooppalaisessa maassa ja useissa kehitysmaissa. (Itävallassa, Kroatiassa, Kyproksella, Tanskassa, Suomessa, Saksassa, Israelissa, Italiassa, Latviassa, Norjassa ja Ruotsissa kukaan, mukaanlukien vanhempi, ei saa laillisesti kurittaa ruumiillisesti ketään lasta missään tilanteessa.) Suurista kehittyneistä teollisuusmaista Yhdysvallat vastustaa voimakkaimmin uudistuksia tässä suhteessa. Mutta vähitellen yhä useammat osavaltiot ovat kieltämässä kouluilta ruumiillisen kurituksen, ja niissä osavaltioissa, jotka sallivat sen, kasvava määrä koulupiirejä on viisaasti kieltämässä käytännön.

On kuitenkin olemassa paljon tietämättömiä opettajia ja kouluhallintoa, jotka useiden tietämättömien vanhempien tapaan edelleen uskovat, että on hyväksyttävää hallita oppilaita fyysisen väkivallan tai sen uhan keinoin. Mitä valistuneiden ja vastuullisten vanhempien tulisi tehdä?

Jos tietäisit, että koulubussissa olisi huonot renkaat ja epäkuntoiset jarrut, et antaisi lapsesi kulkea sillä bussilla, ja vaatisit, että koulun hallinto korjaisi tilanteen välittömästi. Jos tietäisit, että koulusi ilmastointi olisi asbestin saastuttamaa, ottaisit lapsesi pois välittömästi ja kertoisit muillekin vanhemmille vaarasta.

Sama pätee ruumiilliseen kuritukseen. Se on hyvin vaarallista ja kaikkien yhteisön järkevien jäsenten tulisi välittömästi yhdistyä vastustamaan sitä.

Vanhempana sinulla on oikeus ja velvollisuus suojella lastasi tunnetulta vaaralta. Kerro

paikalliselle, alueelliselle ja valtiolliselle kouluhallinnolle, että kenelläkään ei ole sinun lupaasi, eikä moraalista oikeutta, asettaa lastasi koulussa vaaralle alttiiksi.

Ruumiillinen kuritus ja aivojen kehitys

Aivot kehittyvät varhaislapsuudessa nopeammin kuin mikään toinen kehon elin. Viisivuotiaana aivot saavuttavat noin 90 prosenttia kypsästä painostaan, ja seitsemänvuotiaana ne ovat kasvaneet täyteen mittaansa. Tämän vuoksi varhaislapsuus on erittäin herkkä ja kriittinen vaihe aivojen kehitykselle.

Ruumiillisen kurituksen aiheuttama kipuun ja pelkoon liittyvä stressi voi vaikuttaa kielteisesti lapsen aivojen kehitykseen ja toimintaan. Juuri tämän merkittävän muovautuvuuden ja haavoittuvuuden vaiheen aikana monet lapset joutuvat kokemaan ruumiillista kuritusta. Seurauksena voi olla luonnollisen ja terveen aivojen kasvun joutuminen raiteiltaan, mikä voi johtaa elinikäisiin ja peruuttamattomiin poikkeamiin.

Belmontissa, Massachusettsissa McLeanin sairaalassa toimivan tutkijan Tri Martin Teicherin mukaan "tiedetään, että varhain elämässään stressille ja laiminlyönnille altistunut eläin kehittää aivot, jotka ovat johdotettu kokemaan pelkoa, ahdistusta ja stressiä. Uskomme, että sama pätee ihmisiinkin" ("Child Abuse Changes the Developing Brain." Yahoo! News. 29.12. 2000).

Teicher kirjoitti artikkelissaan "Lasten kaltoinkohtelun neurobiologia" (Scientific American, maaliskuu 2002): "Uudet aivojen kuvantamismenetelmät ja muut kokeet ovat osoittaneet, että lasten kaltoinkohtelu voi aiheuttaa pysyviä vaurioita itse kehittyvien aivojen rakenteelle ja toiminnalle. Tämä synkkä tulos tarkoittaa sitä, että on ponnisteltava paljon voimakkaammin lasten kaltoinkohtelun ja laiminlyönnin ennaltaehkäisemiseksi ennen kuin ne aiheuttavat peruuttamatonta vahinkoa miljoonille nuorille uhreille (s. 70)... Yhteiskunta korjaa sen, mitä se kylvää tavallaan hoivata lapsia (s. 75)."

Yksikään vastuullinen vanhempi ei tahallaan vaarantaisi lapsen normaalia aivojen kehitystä, mutta tämä on juuri mitä kurittajat tahattomasti tekevät.

MITÄ ASiantuntijat sanoivat

"Jokainen ruumiillisen kurituksen muoto on väkivaltainen hyökkäys toisen ihmisen ruumiillista koskemattomuutta vastaan. Vaikutus säilyy uhrissa ikuisesti, ja siitä tulee anteeksiantamaton osa hänen persoonallisuuttaan — massiivinen turhautuma, jonka tuloksena on vihamielisyys, joka myöhemmin elämässä etsii ilmaisua väkivaltaisista teoista toisia kohtaan. Mitä aiemmin ymmärrämme, että rakkaus ja hellyys ovat ainoat asiaankuuluvat käyttäytymistavat lapsia kohtaan, sitä parempi. Lapsi erityisesti oppii tulemaan sellaiseksi ihmiseksi, millaisen kohtelun hän kokenut. Kaikkien lapsia hoitavien tulisi ymmärtää tämä."

Ashley Montagu, antropologi

"Lasten ruumiillinen kuritus itse asiassa häiritsee oppimisprosessia ja lasten optimaalista kehitystä sosiaalisesti vastuullisiksi aikuisiksi. Mielestämme on tärkeää, että julkisen terveydenhuollon työntekijät, opettajat ja muut lasten ja nuorison emotionaaliseen ja fyysisestä terveydestä vastaavat tukisivat vaihtoehtoisten menetelmien käyttöönottoa lasten ja nuorten itsesäätelyn ja vastuullisen käyttäytymisen aikaansaamiseksi."

Tri Daniel F. Whiteside, apulaisterveysministeri, Yhdysvaltain terveys- ja peruspalveluministeriö (presidentti Ronald Reagan hallinto)

"Rangaistustoimilla, olkoonpa ne tehty poliisin, opettajien, puolisoitten tai vanhempien

toimeista, on tunnetut vaikutukset: (1) pako — kouluilla on sille oma nimensä: pinnaus, (2) kosto — vandalismi kouluissa ja hyökkäykset opettajia kohtaan, (3) apatia — ärtyisä mitääntekemätön vetäytyminen. Mitä väkivaltaisempi rangaistus, sitä vakavammat sivuilmiöt."

B. F. Skinner, Ph.D., kirjailija, psykologian professori, Harvardin yliopisto

"Ruumiillinen kuritus kouluttaa lapsia hyväksymään ja suvaitsemaan aggressiota. Se on aina merkittävä tekijä nuorten ja aikuisten väkivaltaisuuksissa, erityisesti niissä ilmentymissä, jotka ottavat antisosiaalisen muodon kuten nuorisorikollisuus."

Philip Greven, historian professori, Rutgers University

"Olen aina ollut täydellisen ruumiillisen kurittamisen lopettamisen kannattaja, ja uskon, että sen suuntaisen pornografian juuret ovat meidän perinteessämme lyödä lapsia."

Gordon Moyes, D. D., pastori, Uniting -kirkko, Wesley Central Missionin intendentti, Sydney, Australia

"Paljon käytetty 'uskonnollinen argumentti' ruumiillisen kurituksen puolesta on rakennettu muutamalle yhteydestään irrotetulle lainaukselle Sananlaskujen kirjasta. Samanlaista valikoivaa luentaa käyttäen olisi mahdollista yhtä hyvin lainata raamattua auktoriteettina orjuuden, jäykän naisten alistamisen, moniavioisuuden, inestin ja lapsenmurhan puolesta. Minusta näyttää siltä, että brutaalia ja vihantäyteistä ruumiillisen kurituksen käytäntöä ei voida sovittaa yhteen Uuden testamentin keskeisten teemojen kanssa, jotka opettavat rakkautta ja anteeksiantoa sekä lasten kauneuden ja arvokkuuden kunnioittamista, ja jotka selvästi hylkäävät väkivallan ja rankaisemisen keinoina ratkaista ihmisten välisiä ristiriitoja."

Thomas E. Sagendorf, pastori, United Methodist -kirkko, Toledo, Ohio, USA

"Itsesäätelyn kehitys, jota kutsumme omaksitunnoksi, on tuloksensa sopivista lasten vuorovaikutuksista hoivaajiensa kanssa. Lasten kokema rakkaus ja arvostus edistävät omantunnon kehitystä, kun taas ruumiillisen kurituksen aiheuttamat pelon ja tuskan kokemukset häiritsevät tätä kehitystä. Lasten ruumiillisen kurituksen on loputtava, jos yhteiskunnastamme on tuleva omantunnon ja itsesäätelyn ohjaama eikä niiden vastakohtien hallitsema."

H. Patrick Stern, M.D., avustava pediatrian professori, Psykiatria ja behavioraalinen pediatria, University of Arkansas for Medical Sciences

"Tuskan ja epä mukavuuden aiheuttaminen, miten vähäinen tahansa, ei ole toivottava menetelmä kommunikoidessa lasten kanssa."

Yhdysvaltain lääketieteellinen yhdistys (American Medical Association),
Edustajainhuone, 1985

"Orjamainen kuri saa aikaan orjamaisen luonteen... Heidän lyömisensä, ja kaikki muunlainen orjamainen ja ruumiillinen kuritus, ei ole sopiva menetelmä niiden kasvatuksessa, joista haluaisimme viisaita, hyviä ja kekseliäitä ihmisiä."

John Locke, 1632-1704, "Muutamia mietteitä kasvatuksesta," 1692

"Älä toru oppilasta pikaistuneena, koska se sekä tylsistyyttää hänen älyänsä että lannistaa hänen utteruuttaan, vaan nuhtele häntä hellästi, mikä saa hänet sekä halukkaaksi korjaamaan virheensä että iloiseksi jatkamaan rakastaen ja toivoen oppimista... Anna mestarin sanoa: 'Tässä teet oikein.' Sillä minä vakuutan, ettei ole sellaista hiomakiveä loistavan älyn teroittamiseksi ja oppimisen rakkauden kannustamiseksi kuin tunnustus... Mielestäni lapsen kasvattamisessa sivistyneeksi rakkaus on sopivampi kuin pelko, hellävaraisuus parempi kuin hakkaaminen."

Roger Ascham, kuningatar Elisabeth I:n opettaja, koulumestari, Englanti, julkaistu noin vuonna 1568

"Lapsia tulisi johdattaa kunniallisiin käytäntöihin kannustuksen ja järkeilyn avulla, ei missään nimessä iskuilla ja huonolla kohtelulla."

Plutarkhos, n. 46-120 jKr, "Lasten kasvatus" Vol. I, Moralia, Kreikka

"Se on inhottavaa ja orjamaista kohtelua... Lasten lyömisen seurauksena on toistuvasti tuska ja pelko, joista ei ole miellyttävää puhua, ja jotka ovat todennäköisesti myöhemmin lähteenä häpeälle, häpeälle, joka halvaannuttaa ja masentaa mieltä ja johtaa lapsen karttamaan ja inhoamaan päivänvaloa... En viivy pitempään tässä aiheessa. Me tiedämme siitä jo tarpeeksi."

Quintilianus, n. 35-95 jKr, Institutio oratoria, Rooma

KYSYMYKSIÄ JA VASTAUKSIA

K: Mikä on yhteistä lähes kaikille nuorisorikollisille?

V: Heidät on kasvatettu käyttäen ruumiillista kuritusta.

K: Mikä on yhteinen piirre Hitlerillä, Stalinilla, Pol Potilla, Saddam Husseinilla ja Charles Mansilla? What was a

V: Jokaista rangaistiin fyysisesti hellittämättä ja ankarasti heidän ollessa lapsia.

K: Mikä on yhteistä kaikille kuolemanrangaistusta odottaville vangeille?

V: Paljon ruumiillista kuritusta lapsuudessa.

K: Mitä yhteistä on raiskaajilla, tuhopolttajilla, kiduttajilla, sarja- ja massamurhaajilla, itsemurhapommittajilla, kidnappaajilla, palkkamurhaajilla, ryöväreillä, vandaaleilla ja puolisoiden pahoinpitelijöillä.

V: Väkivaltainen kasvatus.

K: Millainen lapsi välttää liittymistä rikollisten seuraan?

V: Sellainen, joka on kasvatettu hoivaavassa, huomioivassa, tukea antavassa, ruumiillisesti kurittamattomassa perheessä.

K: Mitä on tehtävä ystävällisen koiranpennun muuttamiseksi vaaralliseksi vartiokoiraksi?

V: Rajoitettava sen liikkumista ja lyötävä sitä usein.

KUINKA VOIT VAIKUTTAA

Yhteisössasi on ihmisiä, jotka eivät ole koskaan kuulleet tässä julkaisussa ilmaistuista ajatuksista. On korkea aika, että he kuulisivat, vai mitä?

Voit auttaa auttaa välittävemmän, yhteistyökykyisemmän ja vähemmän väkivaltaisen seuraavan sukupolven siementen istuttamisessa jakamalla tämän tiedon muiden kanssa — ystävien, kollegoiden, naapureiden, sukulaisten, lastesi ystävien vanhempien, yhteisön johtohenkilöiden, uskonnollisten johtajien, lastesi opettajien, paikallisten ja valtion opetushallinnon sekä kansanedustajasi kanssa. Uskomme, että kaikkien tulisi kuulla tämä viesti.

Tiedämme että yhteisössasi on joitain ihmisiä, jotka torjuvat johtopäätelmämme ruumiillisen kurituksen vaarallisuudesta. Jotkut ihmiset kieltäytyvät ajattelemasta sitä tai voivat jopa ärsyntyä tai vihastua, koska tämä informaatio saa heidän olonsa äärimmäisen epämukavaksi. Se ei lannista meitä. Sen ei pitäisi lannistaa sinua. On olemassa muita, jotka haluavat tietää, miksi vanha tuttu lastenkasvatusmenetelmä toimii niin huonosti.

On myöskin niitä, jotka jo kasvattavat lapsiaan väkivallattomasti, mutta jotka tuntevat

tarvetta saada varmistusta siitä, että he tekevät oikein. Sinun tehtäväsi on ottaa kontaktia näihin ihmisiin ja kertoa heille, mitä ajattelet tästä asiasta. Anna heille kappale "Suoraa puhetta ruumiillisesta kasvatuksesta." käsiinsä. Ja kerro heille Internet-sivustostamme "Project NoSpank" osoitteessa www.nospank.net, missä he voivat saada tietoa 1001 syytä jättää kurittamatta ruumiillisesti.

Olemme luottavaisia, että jonain päivänä sivistynyt ihmiskunta katsoo taaksepäin hämmästyneenä ja säälien aikaa, jolloin ihmiset uskoivat, että lasten lyöminen olisi hyväksi heille.